

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 13/03/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 11

NHUỜNG MỘT BƯỚC THÌ TRỜI CAO BIÊN RỘNG

Trong cuộc sống, điều quan trọng nhất là chúng ta phải thực hành chữ “*nhường*”. Trong một gia đình, một đoàn thể, một quốc gia thì chữ “*nhường*” vô cùng quan trọng. Gia đình hạnh phúc, đoàn thể tốt đẹp, thế giới hòa bình đều bắt đầu từ chữ “*nhường*”. Con người thường muốn chứng minh mình là người vượt trội, không muốn nhường người khác.

Người giàu nhất thế giới cũng hoàn toàn không tự tại, đây là họ thị hiện, làm ra biểu pháp để chúng ta thấy, cho dù chúng ta có nhiều tiền của nhưng nếu chúng ta không thấu hiểu chữ “*nhường*” thì chúng ta vẫn bất an. Người chân thật học Phật thì phải hiểu rõ đạo lý của chữ “*nhường*”. Nhiều người học Phật cho rằng họ có sự khác biệt so với mọi người nên họ kiêu ngạo, họ không thể hòa với mọi người. Tất cả mọi sự, mọi việc đều bắt đầu từ nhân duyên, duyên tốt thì nhất định kết quả sẽ tốt, duyên xấu thì kết quả nhất định sẽ xấu. Chúng ta tạo ra những mối nhân duyên tốt thì mọi việc của chúng ta sẽ thuận lợi.

Những năm gần đây, tôi chân thật làm theo lời Hòa Thượng dạy nên mọi việc đều tốt đẹp. Nếu mọi người có ý định mời tôi đi ăn thì tôi sẽ mời họ qua nhà tôi, ở nhà tôi có đầy đủ mọi thứ. Hôm trước, khi tôi đến Đà Nẵng, tôi mang theo 4 túi rau bò công anh, mỗi túi khoảng 2kg, tôi hướng dẫn mọi người cách dùng rau bò công anh làm sa-lát, mọi người đều cảm thấy rất ngon. Mỗi chúng ta đều có thể kết những mối nhân duyên tốt đẹp với mọi người. Mọi sự, mọi việc trong vũ trụ đều hình thành từ chữ duyên vậy thì tại sao chúng ta không chủ động để tạo ra những mối nhân duyên tốt đẹp? Chúng ta muốn kết thiện duyên với mọi người rất đơn giản, chúng ta chỉ cần kiểm soát một chút tập khí của mình là được.

Hôm qua, tôi vừa về tới Đà Lạt thì có hai người học trò đến thăm, khi mọi người đến thì tôi đã nấu xong cơm, tất cả các món ăn đều do tôi làm ra. Tôi nấu bữa cơm đó bằng bầu, đậu đũa, đậu hũ và các rau củ trong vườn. Chúng ta muốn là người chủ động dâng tặng cho mọi người hay chúng ta muốn ngồi chờ để mọi người dâng tặng? Chúng ta không nỗ lực, chúng ta cho rằng mình là người bất tài, vô dụng thì chúng ta không thể chuyển đổi được chính mình. Nếu chúng ta nỗ lực giảm dần tập khí thì mọi việc sẽ ngày càng tốt. Chúng ta không cần phải “*máu đổ, dầu rơi*” mà chỉ

cần nỗ lực hơn một chút thì chúng ta sẽ trở thành người hữu dụng, rất nhiều người xung quanh chúng ta sẽ được lợi ích. Trước đây, có những người trong hệ thống của chúng ta là người vô dụng nhưng dần dần chúng ta đã trở thành người hữu dụng, không còn là những người báo Cha, báo Mẹ, báo xã hội. Chúng ta nỗ lực trong khoảng 3 đến 5 năm thì chúng ta sẽ trở thành những người mang lại lợi ích thiết thực cho cộng đồng, xã hội.

Những tháng gần đây, vườn rau ở Hòa Phú chúng ta đã tặng cho khoảng 200kg lá bồ công anh cho mọi người, nhiều người bị bệnh khổ rất mừng vì tìm được loại lá này. Chúng ta chỉ cần nỗ lực một chút thì chúng ta đã tạo được mối nhân duyên tốt đẹp với người khác. Chúng ta nỗ lực một chút thì chúng ta sẽ thấy người với người rất dễ dàng hòa thuận, tương thân tương ái với nhau. Người mà biết tạo nhân duyên tốt đẹp với mọi người thì họ sẽ luôn gặp những nhân duyên tốt đẹp, nếu nhân duyên xấu đến thì duyên xấu đó cũng sẽ dần bị đẩy lùi.

Có những người than thở rằng họ luôn không gặp may mắn, đây đều là do chính mình, do chúng ta không biết cải tạo vận mệnh. Phật, các bậc Thánh Hiền đã từ bi dạy bảo chúng ta đạo lý, phương pháp rõ ràng, chúng ta chỉ cần nỗ lực làm. Trước đây, khi chúng ta mới phát tâm học tập văn hóa truyền thống, chúng ta cảm thấy mọi việc mông lung, xa vời, hiện tại, chúng ta đã nhìn thấy kết quả rất rõ nét.

Hòa Thượng nói: ***“Người thế gian rất đáng thương, họ không biết nhường nhịn nên tạo thành xung đột, từ đó dẫn đến hao tổn tài lực, thời gian. Tại sao con người lại đại khờ để xung đột xảy ra làm hao tổn tài vật, làm chậm đi sự phát triển như vậy!”***. Trong gia đình, trong đoàn thể hay giữa các quốc gia mà xảy ra xung đột thì sẽ rất hao tổn thời gian, công sức, tài vật. Con người xung đột là do không biết nhường. Người xưa nói: *“Nhường một bước trời cao biển rộng”*. Vợ chồng nhường nhau thì gia đình êm ấm, đoàn thể nhường nhau thì đoàn thể đó sẽ phát triển tốt, các quốc gia tôn trọng cùng phát triển thì thế giới đại đồng. Con người không biết nhường nên tạo thành chiến tranh, thiên tai, nhân họa dẫn đến sinh mạng, tài sản bị tổn hại.

Nếu chúng ta không biết nhường thì chúng ta sẽ phải chịu trách nhiệm nhân quả không nhỏ. Người thế gian luôn nhìn thấy người khác có lỗi, không nhận thấy mình là người tạo ra sai lầm. Chúng ta tạo ra quá nhiều sai lầm thì người xung quanh muốn cứu chúng ta cũng không cứu được. Chúng ta đừng để mình phạm phải những sai lầm mà Phật Bồ Tát, Thánh Hiền cũng không thể cứu được chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Người làm ra những việc sai phạm dẫn đến tổn hại thời gian, công sức của người thì nhân quả không nhỏ”***. Người ngày nay tùy tiện làm theo cái ta, cách thấy, cách làm của riêng mình mà tổn hại đến tài vật, sinh mạng của nhiều người. Trên thế giới có rất những người tùy tiện làm tổn hại sinh mạng của rất nhiều người, Hòa Thượng nói, những người này có phước báu nên họ mới làm được

như vậy, người không có phước báu mà họ làm tổn hại đến một người thì họ liền bị trừng trị. Thí dụ, một người chỉ cần làm hại một người thì họ đã bị cảnh sát bắt.

Hòa Thượng nói: **“Trên thế giới có những người gây tổn hại, giết hại nhiều người nhưng họ không bị đền mạng, họ không biết rằng, ở thế gian, họ có thể tránh được, họ không phải đền mạng nhưng họ không thể thoát được nhân quả, không tránh được sự xét xử của Diêm Vương, nơi đó sẽ không có tình riêng!”**. Nhân quả rất rõ ràng, công bằng, không có tình riêng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm tổn hại tài vật, sinh mạng của người thì chúng ta không thể được an vui, tự tại, chúng ta nhất định phải nhận lấy quả báo xứng đáng**. Người ngày nay nói: “Ngày xưa quả báo thì chầy, ngày nay quả báo một giây nhãn tiền”. Quả báo sẽ đến ngay tức khắc trong đời này không cần đợi đến đời sau. Chúng ta đã từng nghe những câu chuyện, những người bất hiếu khi đi ra đường thì bị sét đánh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm tổn hại đến người mà chúng ta được an vui, tự tại thì luật nhân quả đã bị chúng ta đánh đổ”**. Chúng ta trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu. Chúng ta tạo nhân ác thì chúng ta nhất định gặp quả ác, không thể khác được! Cho dù chúng ta tin hay không tin Phật thì đó vẫn là đạo lý không thể thay đổi. Đây là định luật của vũ trụ.

Hòa Thượng nói: **“Khi Bồ Tát tu hành chưa thành tựu thì trong đời quá khứ đã từng tạo nghiệp, đến khi nhân quả đến thì các Ngài vẫn phải trả, thiếu nợ mạng thì phải trả mạng, thiếu nợ tiền thì phải trả tiền”**. Người mà biết nhân quả thì họ sẽ không vay mượn người khác. Chúng ta làm những việc bất thiện là chúng ta đã vay, nhất định có ngày chúng ta phải trả. Người học Phật là người biết những việc nên và không nên làm.

Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật là bậc phước đức, trí tuệ đầy đủ vậy mà Ngài vẫn phải trải qua ba tháng ăn lúa ngựa. Dòng tộc Thích Ca của Phật Thích Ca Mâu Ni là một trong những dòng tộc giàu mạnh nhất thời đó nhưng vẫn bị đồ sát bởi vua Tỳ Lưu Ly. Nhân quả đã tạo thì không thể nào tránh được!”**.

Trong **“Kinh Nhân Quả”** nói rất rõ: **“Muốn biết đời trước tạo nhân gì thì xem quả đã nhận đời này, muốn biết đời sau như thế nào thì nhìn vào nhân đời này chúng ta đã tạo”**. Đời này chúng ta gặp nhiều việc tốt đẹp thì chúng ta biết đời trước chúng ta đã làm nhiều việc tốt đẹp. Nhân quả không sai sót một mảy trần. Chúng ta làm những việc sai lầm, khi nhân quả đến thì chúng ta kêu trời, khẩn Phật cũng không có tác dụng. Trong cuộc sống có rất nhiều người gặp phải nhân quả rất đáng sợ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tạo nhân ác đầy đủ thì chúng ta phải nhận quả ác, chúng ta tạo nhân thiện đầy đủ thì nhất định nhận quả thiện”**. Điều này giống

như một giọt nước tràn ly. Một giọt nước rất nhỏ nhưng khi ly nước đã đầy, chúng ta nhỏ thêm một giọt nước thì ly nước cũng sẽ đầy, đây là do nhân quả đã hội đủ.

Cả cuộc đời Hòa Thượng Tịnh Không chỉ hy sinh phụng hiến, luôn luôn nhường. Hòa Thượng nói: **“Người khác giành lần thứ nhất chúng ta nhường, giành lần thứ hai chúng ta cũng nhường, giành lần thứ ba chúng ta cũng nhường, ngay khi người ta có ý giành thì chúng ta đã nhường”**. Người thế gian nói: **“Quá tam ba bận”**. Không nhường quá ba lần. Khi người khác có ý muốn giành thì Hòa Thượng đã nhường.

Chúng ta luôn cảm thấy bị ức hiếp, thiệt thòi nhưng nếu chúng ta hiểu đạo lý nhân quả thì chúng ta biết mình không bao giờ bị thiệt thòi. Nếu trong mạng chúng ta có phước thì người khác lấy tài vật của chúng ta, chúng ta cũng không mất. Cho dù chúng ta không cần, chúng ta cho đi tài vật thì chúng ta cũng không mất. Người xưa nói: **“Phước trong mạng có nhất định có, phước trong mạng không có thì nhất định không có”**. Người khác tưởng chừng dành được tài vật của chúng ta nhưng họ không bao giờ dành được.

Khi Vua Tỳ Lưu Ly dẫn quân qua thành Ca Tỳ La Vệ tàn sát dòng họ Thích, Thích Ca Mâu Ni Phật biết không thể cứu được mọi người được vì đây là nhân quả của họ đã tạo với nhau. Nghiệp lực của chúng sanh là vô cùng vô tận. Chúng sanh đã tạo nghiệp thì không thể tránh được nhân quả. Phật khuyên chúng ta tích cực tạo nhân thiện, đừng tạo nhân ác. Chúng sanh mê mờ nên họ ngày ngày tùy theo tập khí phiền não mà tạo nhân ác, làm những việc trái với đạo lý, khi nhân quả đến thì họ phải gánh chịu.

Hòa Thượng nói: **“Một người biết thì họ làm mọi việc đều là đang tu hành”**. Câu nói này rất hay, tất cả khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của chúng ta đều là chúng ta đang tu hành. Không phải chúng ta ở trong điện Phật, đang niệm Phật, lễ Phật mới là chúng ta đang tu hành. Ngay trong cuộc sống thường ngày, khi chúng ta làm mọi sự, mọi việc đều là chúng ta đang tu hành. Người không biết thì họ sẽ tùy tiện làm mọi việc bằng vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Người biết thì mọi sự, mọi việc họ làm đều là đang tích công bồi đức, đang tu phước, tích phước, tiết phước.

Tôi có một người học trò trồng hoa, nếu tôi bảo, thì hằng ngày họ sẽ mang hoa đến để tôi trang trí trên bàn học nhưng tôi tự trồng các loại hoa, đây là tôi ngày ngày tiết phước. Hằng ngày, người biết thì khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật đều là đang tu hành, đây mới là chân thật tu hành. Nếu chúng ta chỉ làm trên dáng vẻ, hình thức thì đó không phải là chúng ta chân thật tu hành.

Hòa Thượng nói: **“Người biết thì mỗi niệm đều là đang tích công, bồi đức; Người không biết thì mỗi niệm đều là đang tạo nghiệp, nếu mỗi niệm chúng ta đều là đang tạo nghiệp thì rất đáng sợ!”**. Người không biết thì mỗi ý niệm của họ đều là

đang tạo nghiệp. Mỗi khởi tâm động niệm của chúng ta đều là đang tạo nghiệp bất thiện thì chúng ta không thể thoát khỏi nhân quả. Nếu mỗi niệm chúng ta đều tiêu hao phước báu thì khi phước báu hết chúng ta không thể sống. Người thế gian nói: “*Lộc tận thì nhân vong*”. Khi phước đã hết thì chúng ta không thể giữ được mạng.

Người có trí tuệ thì họ ngày ngày tích cực tu phước, tích phước, tiếc phước bằng cách hy sinh phụng hiến. Người có trí tuệ thì họ luôn tận tâm tận lực làm lợi ích cho người, đây là chúng ta đang chuyển vật chất thành phước báu. Người không có trí tuệ thì ngày ngày mang phước báu của mình chuyển thành vật chất để hưởng thụ. Việc này, chúng ta tư duy một chút thì chúng ta sẽ hiểu rất rõ ràng. Chúng ta hiểu điều này thì chúng ta sẽ “*hiệu đính*” lại khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, cách đối nhân xử thế tiếp vật của chính mình. Chúng ta quán sát một chút thì chúng ta sẽ ngày ngày tích công bồi đức. Chúng ta may mắn được học Phật, chúng ta biết xa lìa nhân ác, tạo nhân thiện, tích công bồi đức.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!